

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatelky **G. Z.**, zastoupené Mgr. Miroslavem Krutinou, advokátem se sídlem v Praze 5, Ostrovského 3, za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti podané proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 5. 2006, č. j. 60 Az 77/2005 - 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci stěžovatelky Mgr. Miroslavu Krutinovi, advokátovi se sídlem v Praze 5, Ostrovského 3, **se p ř i z n á v á** odměna za zastupování ve výši 4800 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 2 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou u Krajského soudu v Ostravě dne 24. 7. 2006 se stěžovatelka domáhá zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „Ministerstvo“ nebo „správní orgán“), ze dne 7. 6. 2005, č. j. OAM-986/VL-10-11-2005, kterým byla zamítnuta její žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Stěžovatelka zároveň žádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů. Po ustanovení právního zástupce byla kasační stížnost doplněna podáním, které bylo soudu doručeno dne 17. 10. 2006.

Vzhledem k okolnosti, že v dané věci se jedná o kasační stížnost ve věci azylu, Nejvyšší správní soud se ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nejprve zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Pro vlastní vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Podle tohoto usnesení je přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu je pak nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje, v mezích kritérií přijatelnosti, v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů, a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

V dané věci stěžovatelka namítá zákonné důvody specifikované v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. s tím, že shledává vážná pochybení všech orgánů v řízení o udělení azylu, včetně Krajského soudu v Ostravě, který posoudil její kauzu v rozporu s platným právním řádem. Stěžovatelka žádá odklad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť „*současný stav řízení jí může přivodit značnou újmu na jejích právech*“, a při nuceném opuštění České republiky by jí při návratu na Ukrajinu hrozilo vážné nebezpečí z politických důvodů. V doplnění kasační stížnosti prostřednictvím ustanoveného zástupce pak stěžovatelka zužuje námitku na zákonný důvod obsažený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Namítá, že soud nesprávně hodnotil její žádost pouze ve světle ust. § 12 zákona o azylu, aniž by vzal v potaz tehdy ještě platné a účinné znění ustanovení § 91 citovaného zákona, tj. nezabýval se překážkami vycestování do země svého původu.

Stěžovatelka uvádí, že se obává útoku osoby, která měla zájem o její byt na Ukrajině, protože byla osobami spřízněnými s tímto člověkem fyzicky napadena, utrpěla zranění, která jsou zdokumentována v lékařské zprávě, a státní mocí nebyla proti těmto útokům chráněna, protože ukrajinská policie se jejím podnětem nezabývala. Má proto důvodné obavy, že by jí při návratu hrozilo nebezpečí vážné újmy na životě.

S otázkou problémů se soukromými osobami se již Nejvyšší správní soud dostatečně vypořádal např. ve svých rozsudcích ze dne 29. 11. 2006, č. j. 4 Azs 34/2006 - 75, ze dne 14. 1. 2004, č. j. 5 Azs 25/2003 - 94, ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 - 48, a ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003 - 65, všechny dostupné na www.nssoud.cz. Problémy se soukromými osobami navíc nebyly zapříčiněny důvody pro azylové řízení významnými, tedy pronásledováním z důvodu rasy, národnosti, náboženství, příslušnosti k určité sociální skupině či pro zastávané politické názory.

Ohledně ustanovení § 91 zákona o azylu již Nejvyšší správní soud také opakovaně judikoval, že byla-li žádost o azyl zamítnuta podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu jako zjevně nedůvodná, není správní orgán povinen rozhodnout o překážce vycestování (viz např. rozsudek NSS ze dne 22. 9. 2004, č. j. 5 Azs 230/2004 - 45, nebo ze dne 9. 9. 2004, č. j. 2 Azs 147/2004 - 41).

Pokud jde o námitku stěžovatelky, že by jí po návratu na Ukrajinu hrozilo vážné nebezpečí z politických důvodů, tato námitka nebyla v průběhu celého správního

ani soudního řízení zmíněna, a tvoří proto nepřípustné novum ve smyslu § 109 odst. 4 s. ř. s. Nejvyšší správní soud v souladu s výše citovaným ustanovením nepřihlížel při rozhodování ke skutečnostem, které stěžovatelka uplatnila až poté, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí.

Ze shora uvedeného vyplývá, že ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky.

S ohledem na výše uvedené shledal Nejvyšší správní soud kasační stížnost nepřijatelnou, a proto ji podle ustanovení § 104a s. ř. s. odmítl.

Stěžovatelka podala návrh, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. O tomto návrhu Nejvyšší správní soud nerozhodl, neboť kasační stížnost ve věcech azylových je vybavena odkladným účinkem *ex lege* (ustanovení § 32 odst. 5 zákona o azylu).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Krajský soud v Ostravě stěžovatelce k její žádosti ustanovil zástupcem advokáta pro řízení o kasační stížnosti, náklady řízení v tomto případě hradí stát. Náklady spočívají v odměně za dva úkony právní služby v částce 4200 Kč [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění platném od 1. 9. 2006] a v náhradě hotových výdajů v částce 600 Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky), celkem 4800 Kč. Tato částka bude zaplacená z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce stěžovatelky Mgr. Miroslava Krutiny do 2 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. února 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu